

Cirkus-mysteriet
Oversat af Flemming Andersen efter
Jürgen Banscheraus: Krach im Zirkus Zampano
© 1997 by Arena Verlag GmbH, Würzburg
Copyright © Danish Edition 1997 by CDR-Forlag
Skolebakken 11, DK-8000 Aarhus C
e-mail: cdr@forlagene.dk
www.forlagene.dk/cdr
Tryk: Narayana Press
Bind: Damms Bogbinderi
ISBN 87-7841-085-1

2. oplag 2001

Ekspedition: Boghandlen eller
CDR-Forlag, fax 8619 9566

Læs mere om Kwiatkowski-bøgerne
og deltag i konkurrencer om bog-præmier på:

www.cdr-forlag.dk

Hvis der er nogen, der lige står og skal bruge en privatdetektiv, så tager de helt fejl, hvis de tror, jeg kan hjælpe. Jeg har nemlig ligget syg i en hel uge. Jeg hoster lungerne ud af munden og nyser, så væggene ryster. Jeg kan ikke engang klare Carpenters tygge-gummi længere. Jeg lever faktisk kun af frisk sødmælk og så den vandle, søde medicin, som lægen har fået mig til at tage.

»Du har fået en slem influenza,
Kwiatkowski,« sagde han, efter at min mor
havde revet ham ud af hans søde søvn midt
om natten.

»Indtil videre bliver
du hjemme fra skole.«

Jeg kan sagtens undvære skolen.

Man hvad nu, hvis der pludselig er brug for
en dygtig detektiv? Sådan noget møg! Jeg
har slet ikke lyst til at tænke på det!

Jeg blev smittet, mens jeg var ved at opklare
min sidste sag. Da bankede det en dag på
døren, og min mor skubbede en dreng ind
på mit værelse.

»Han vil besøge dig,« sagde hun.

»Han vil ind til den berømte privatdetektiv,
Kwiatkowski.«

Da hun sagde det, trak hun ordet *berøøømt*
lige så langt ud som et stykke tyggegummi,
så selv den mest naive ikke kunne undgå at
lægge mærke til, at hun tog gas på mig.

»Virkelig vittigt, mor,« sagde jeg bare og så
først nu nærmere på min gæst. Drengen var
lidt mindre end mig, men ret meget
kraftigere. Det ville have været den letteste

sag af verden for ham at holde mig uden for vinduet i en strakt arm.

Han havde et par slidte shorts på og så en T-shirt med ordene: *Cirkus Zampano*.

»Spyt ud,« sagde jeg til gutten, da min mor var gået.

Han strøg hånden gennem sit sorte hår.

»Sagen er, at... ser du... jeg har altså brug for din hjælp,« kom det noget tøvende fra ham.

Jeg pegede hen på min skrivebordsstol.

»Sæt dig bare.

Har du lyst til et stykke tyggegummi?« Han rystede på

hovedet, satte sig og gik i gang: »Jeg hedder Primus og er med i Cirkus Zampano. For tiden optræder vi her i byen. Du har nok allerede set vores plakater.«

Jeg nikkede. De var faktisk smækket op overalt.

»Der foregår noget lusk i vores cirkus,« fortsatte Primus sin beretning. »Jeg vil vide, hvad det er, der er galt, Kwiatkowski. Jeg skal have det at vide!«

Så tog han to cirkus-billetter op af lommen og rakte dem til mig. »Kom ned til forestillingen i aften. Du kan invitere én, du har lyst til at tage med.«

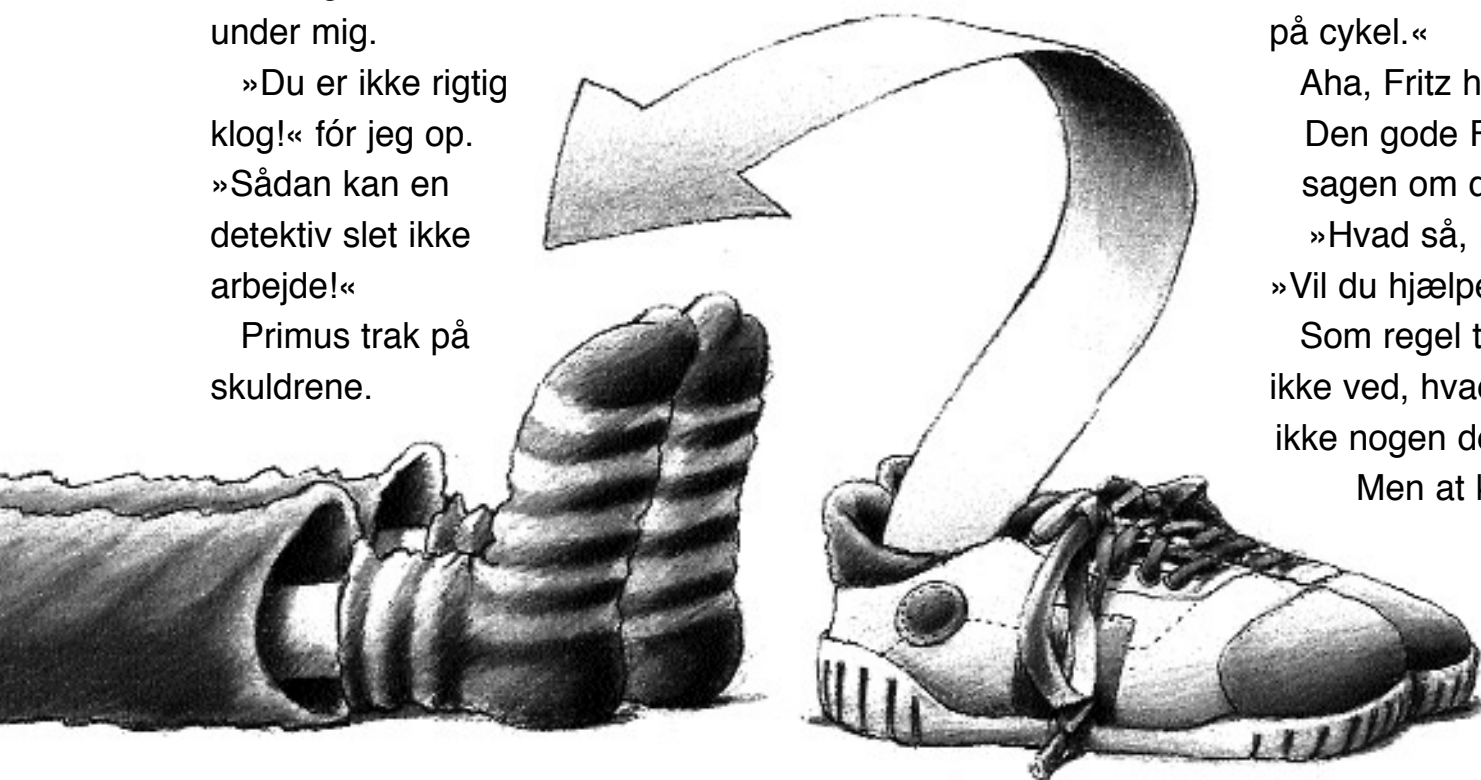
»Tag det nu helt roligt,« sagde jeg og lagde billetterne ved siden af min gamle pladespiller. »Jeg skal først have at vide, hvad sagen drejer sig om, og hvad jeg især skal bide mærke i.«

»Alt!« sagde Primus.

Det slog fødderne væk under mig.

»Du er ikke rigtig klog!« fór jeg op.
»Sådan kan en detektiv slet ikke arbejde!«

Primus trak på skuldrene.

»Jeg har ellers hørt, at du er den bedste.«

»Hvem har sagt det?«

»Et pizza-bud,« svarede Primus.

»Han kom med pizzaer til os i aftes på cykel.«

Aha, Fritz havde altså fortalt ham mit navn. Den gode Fritz havde spillet hovedrollen i sagen om de forsvundne rulleskøjter.

»Hvad så, Kwiatkowski?« spurgte Primus.
»Vil du hjælpe mig?«

Som regel tager jeg ikke en sag, hvis jeg ikke ved, hvad den drejer sig om. Det er der ikke nogen detektiv, der gør.

Men at komme gratis i cirkus var simpelthen for fristende.

Så jeg sagde:

»Det er i orden. Hvis jeg opklarer sagen, skal jeg have fem pakker af det her gode Carpenters tyggegummi.

Du kan købe det i Olgas kiosk.«

»Det er i orden, Kwiatkowski.
Vi ses i aften.«